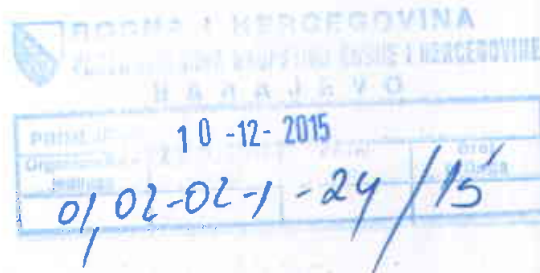

Broj: 05-02-1-2000/14
Sarajevo, 10.12.2015. godine

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH

- *Predstavnički dom* -

- *Dom naroda* -

SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog zakona o štrajku u institucijama BiH, dostavlja se

V e z a: Vaš akt broj: 01,02-02-1-24/15 od 23.11.2015. godine

Vezano za vaše akte, gornih oznaka i datuma, u prilogu dostavljamo Prijedlog zakona o štrajku u institucijama Bosne i Hercegovine na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku.

Istodobno dostavljamo i elektronsku verziju Prijedloga zakona.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

**ZAKON
O ŠTRAJKU ZAPOSLENIH U INSTITUCIJAMA BOSNE I
HERCEGOVINE**

Oktober 2015. godine

Na osnovu člana IV 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na ____ sjednici Predstavničkog doma, održanoj _____ 2015. godine, i na ____ sjednici Doma naroda, održanoj _____ 2015. godine, usvojila je

ZAKON

O ŠTRAJKU ZAPOSLENIH U INSTITUCIJAMA BOSNE I HERCEGOVINE

POGLAVLJE I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Predmet i cilj Zakona)

(1) Ovim zakonom uređuju se pravo zaposlenih na štrajk u institucijama Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: zaposleni), postupak, uvjeti i način organiziranja štrajka, prava i obaveze zaposlenih i poslodavca za vrijeme štrajka.

(2) Cilj ovog zakona je uređenje međusobnih prava i obaveza zaposlenih i poslodavca u vezi sa štrajkom.

Član 2.

(Definicija štrajka)

(1) Štrajkom, u smislu ovog zakona, smatra se organizirani prekid rada zaposlenih radi ostvarivanja i zaštite njihovih ekonomskih i socijalnih interesa i prava iz radnog odnosa i na osnovu rada.

(2) Štrajk upozorenja može se organizirati kao privremeni prekid rada, koji predstavlja upozorenje poslodavcu na loše stanje ekonomskih i socijalnih interesa zaposlenih.

(3) Štrajk solidarnosti može se organizirati kao podrška sindikata zaposlenih kod jednog poslodavca štrajku zaposlenih kod drugog poslodavca.

Član 3.

(Značenje pojedinih izraza)

(1) Izrazi koji se upotrebljavaju u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

a) institucije Bosne i Hercegovine su institucije koje su osnovane Ustavom Bosne i Hercegovine, zakonom ili drugim propisom Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: institucije BiH);

b) poslodavac - institucija BiH;

c) zaposlenik – fizičko lice zaposleno kod poslodavca u skladu s važećim propisima o radu;

d) štrajkački odbor - ovlašteni predstavnici sindikata koji u ime sindikata vrše pregovore, organiziraju i vode štrajk;

e) organizator štrajka - označava sindikat propisan Zakonom o radu u institucijama Bosne i Hercegovine.

(2) Izrazi koji su radi preglednosti dani u jednom gramatičkom rodu bez diskriminacije se odnose i na muškarce i na žene.

POGLAVLJE II - NAČELA

Član 4. (Dobrovoljnost)

- (1) Zaposleni slobodno i dobrovoljno odlučuju o svom učešću u štrajku organiziranom u skladu s ovim zakonom.
- (2) Zaposleni ne može biti spriječen niti prisiljen da učestvuje u štrajku.

Član 5. (Izuzetak od prava na štrajk)

Pravo na štrajk zaposlenih u određenim institucijama BiH može biti ograničeno samo na osnovu posebnog zakona.

Član 6. (Zabrana sprečavanja rada zaposlenih koji ne učestvuju u štrajku)

Zabranjeno je ometanje i sprečavanje zaposlenog koji ne učestvuje u štrajku da radi, kao i ometanje i sprečavanje zaposlenog da pristupi radnom mjestu kod poslodavca.

Član 7. (Zaštita zaposlenog zbog učešća u štrajku)

Zaposleni, koji učestvuje u štrajku organiziranom u skladu s ovim zakonom, ne može biti stavljen u nepovoljniji položaj u odnosu na druge zaposlene zbog organiziranja ili učešća u štrajku, ne vrši povredu službene ili radne dužnosti niti može biti pozvan na odgovornost zbog svoga učešća u štrajku.

Član 8. (Nenanošenje štete imovini poslodavca)

Štrajk se organizira na način kojim se ne nanosi šteta imovini poslodavca.

POGLAVLJE III - RJEŠAVANJE SPORA

Član 9. (Rješavanje spora)

Nakon najave štrajka u skladu s odredbama ovog zakona, organizator štrajka i poslodavac trebaju pokušati sporazumno riješiti spor.

Član 10. (Mirno rješavanje spora)

- (1) Ukoliko u neposrednim pregovorima, u skladu s odredbama člana 9. ovog zakona, nije riješen nastali spor, zaposleni i poslodavac obavezno povjeravaju rješavanje spora posebnom vijeću za mirno rješavanje nastalog spora.
- (2) Vijeće za mirno rješavanje spora imenuju štrajkački odbor, s jedne strane, i poslodavac, s druge strane, za svaki pojedinačni spor zaposlenih i poslodavca i ima jednak broj predstavnika poslodavca i predstavnika zaposlenih.

(3) Vijeće za mirno rješavanje spora je dužno u roku od 10 dana od dana imenovanja odrediti se u vezi s predmetom spora.

(4) Odluka vijeća za mirno rješavanje spora je obavezujuća za zaposlene i poslodavca.

POGLAVLJE IV – ORGANIZIRANJE ŠTRAJKA

Član 11.

(Mjesto organiziranja štrajka)

Štrajk može da se organizira prekidom rada na radnom mjestu i okupljanjem zaposlenih u prostorijama ili ispred sjedišta poslodavca.

Član 12.

(Štrajk upozorenja i štrajk solidarnosti)

(1) Štrajk upozorenja i štrajk solidarnosti podrazumijevaju jednokratni prekid rada na radnom mjestu u trajanju do dva sata tokom radnog vremena.

(2) Štrajk upozorenja i štrajk solidarnosti moraju se najaviti pismenim putem najkasnije 48 sati prije održavanja, u čijem prilogu organizator štrajka dostavlja odluku o početku štrajka upozorenja ili štrajka solidarnosti.

Član 13.

(Najava štrajka)

(1) Organizator štrajka pismenim putem najavljuje štrajk poslodavcu putem štrajkačkog odbora.

(2) Akt o najavi štrajka iz stava (1) ovog člana sadrži obrazloženo sporno pitanje, koje se odnosi na ozbiljno kršenje ekonomskih i socijalnih prava zaposlenih, kao i da je štrajk odgovarajući i proporcionalan način ostvarivanja prava zaposlenih.

(3) Ukoliko nakon isteka roka od 15 dana od dana kada je sporno pitanje upućeno poslodavcu ne dođe do rješavanja spornog pitanja, štrajkački odbor dostavlja poslodavcu obavijest o početku štrajka i odluku o stupanju u štrajk, najkasnije 48 sati unaprijed.

Član 14.

(Odluka o stupanju u štrajk)

(1) Odluka o stupanju u štrajk sadrži:

- a) naziv organizatora štrajka;
- b) dokaz o registraciji organizatora štrajka;
- c) sporna pitanja zbog kojih se organizira štrajk i razloge stupanja u štrajk, s obrazloženjem;
- d) zahtjeve učesnika u štrajku;
- e) vrijeme početka štrajka;
- f) mjesto održavanja štrajka;
- g) imena i prezimena članova štrajkačkog odbora.

(2) Odluku iz stava (1) ovog člana potpisuju članovi štrajkačkog odbora.

Član 15.

(Minimum procesa rada)

- (1) Minimum procesa rada utvrđuje se aktom koji donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine u formi odluke, na osnovu prethodno dostavljenog prijedloga poslodavca na koji je pribavljena saglasnost sindikata, radi zaštite javnog interesa, općeg interesa građana, opće sigurnosti, sigurnosti osoba i imovine, vodeći posebno računa da se moraju osigurati nesmetani uvjeti života, rada i kretanja osoba, roba i usluga.
- (2) Zaposleni ne mogu otpočeti štrajk prije utvrđivanja minimuma procesa rada.
- (3) Poslodavac može izvršiti raspoređivanje zaposlenih na odgovarajuća radna mjesta kako bi se osigurao minimum procesa rada za vrijeme trajanja štrajka, ukoliko do početka štrajka ne dođe do rješavanja spora mirnim putem.
- (4) Poslodavac ne može odrediti članove štrajkačkog odbora da rade u smislu stava (1) ovog člana bez saglasnosti štrajkačkog odbora.
- (5) Za vrijeme trajanja štrajka poslodavac i organizator štrajka dužni su da sarađuju radi osiguranja minimuma procesa rada.

Član 16.

(Odgovornost organizatora štrajka za sigurnost)

- (1) Zaposleni koji stupaju u štrajk odlukom štrajkačkog odbora osnivaju posebno tijelo iz reda zaposlenih koje je dužno za vrijeme trajanja štrajka pružiti sigurnost na mjestima održavanja štrajka, i to: pred ulazom i u krugu poslovnih prostorija poslodavca.
- (2) Odluka o formiranju posebnog tijela iz stava (1) ovog člana dostavlja se učesnicima u štrajku i poslodavcu u roku u kome se dostavlja pisana odluka o stupanju u štrajk, kao njen sastavni dio ili kao poseban akt tokom trajanja štrajka.
- (3) Odluka iz stava (2) ovog člana mora biti obrazložena i sadržavati broj i imena zaposlenih – članova posebnog tijela za sigurnost.
- (4) Posebno tijelo iz stava (1) ovog člana ne može:
 - a) primjenjivati fizičku prinudu;
 - b) postavljati fizičke prepreke ili blokade prilaza poslu zaposlenima koji žele da rade;
 - c) prijetiti ili vrijeđati zaposlene i poslodavca, i
 - č) sprečavati poslodavca u obavljanju djelatnosti.

Član 17.

(Prestanak štrajka)

- (1) Štrajk prestaje odustajanjem od štrajka od strane organizatora štrajka, neposrednim sporazumom strana u sporu, odlukom vijeća za mirno rješavanje spora iz člana 10. ovog zakona ili odlukom suda.
- (2) Za svaki novi štrajk organizatori štrajka su dužni da donesu novu odluku o štrajku.

POGLAVLJE V - PRAVA I OBAVEZE ZAPOSLENIH I POSLODAVCA

Član 18.

(Zaštita prava zaposlenih)

- (1) Organiziranje štrajka, odnosno učešće u štrajku koji je organiziran u skladu s odredbama ovog zakona, ne predstavlja povredu obaveza iz radnog odnosa niti može biti osnova za utvrđivanje disciplinske ili materijalne odgovornosti.
- (2) Za vrijeme štrajka zaposleni ostvaruju prava na osnovu rada, osim prava na plaću i naknade na osnovu prisustva na poslu, u skladu s propisima koji uređuju navedeno područje.
- (3) Zaposleni koji za vrijeme štrajka rade, kao i zaposleni koji rade kako bi se ispunili zahtjevi minimuma procesa rada, ostvaruju sva prava na osnovu rada, prema važećim propisima.
- (4) Organizatori štrajka, odnosno učesnici u štrajku koji nije organiziran u skladu s ovim zakonom, ne uživaju zaštitu iz ovog člana.

Član 19.

(Obaveze organizatora štrajka i učesnika u štrajku)

- (1) Organizator štrajka i zaposleni koji učestvuju u štrajku dužni su da štrajk organiziraju i vode na način kojim se ne ugrožava sigurnost osoba, imovine i zdravlje ljudi, onemogućava nanošenje štete, kako bi se po okončanju štrajka omogućio nesmetan nastavak rada.
- (2) Organizator štrajka i zaposleni koji učestvuju u štrajku ne mogu sprečavati poslodavca da koristi sredstva kojima obavlja zakonom propisane djelatnosti.
- (3) Organizator štrajka i zaposleni koji učestvuju u štrajku ne mogu da sprečavaju zaposlene koji ne učestvuju u štrajku da rade.

Član 20.

(Odgovornost zaposlenih)

- (1) Zaposleni je odgovoran za težu povredu službene ili radne dužnosti:
 - a) ako organizira ili učestvuje u štrajku kojim se ugrožava sigurnost ljudi i imovine ili zdravlje ljudi, nanosi šteta i onemogućava nastavak rada po okončanju štrajka (član 19. stav (1));
 - b) ako sprečava poslodavca da koristi i raspolaže sredstvima kojima obavlja djelatnost (član 19. stav (2));
 - c) ako sprečava zaposlene koji ne učestvuju u štrajku da rade (član 19. stav (3));
 - d) ako odbije da radi u smislu člana 15. ovog zakona;
 - e) ako sprečava zaposlenog da učestvuje u štrajku na način da ga zastraši prijetnjom, mobingom, ponižava ili na drugi neprimjeren način onemogućava da štrajkuje.
- (2) Zaposleni iz stava (1) ovog člana mogu se suspendirati do okončanja disciplinskog postupka u skladu s odredbama člana 63. stav (1) „Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine“ („Službeni glasnik BiH“, br. 26/04, 7/05, 48/05, 60/10 i 32/13).

Član 21.

(Obaveze poslodavca)

- (1) Tokom štrajka organiziranog pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom poslodavac ne može da zaposli lica koja bi zamijenila učesnike u štrajku, osim ako je ugroženo izvršavanje međunarodnih obaveza i osiguranje minimuma procesa rada.
- (2) Poslodavcu nije dozvoljeno sprečavanje zaposlenih da organiziraju i učestvuju u štrajku organiziranom u skladu s ovim zakonom, kao i da upotrebljavaju mjere prinude radi okončanja

štrajka, te da na osnovu neučestvovanja u štrajku predvidi povoljniju zaradu ili druge povoljnije uvjete rada za zaposlene koji ne učestvuju u štrajku.

POGLAVLJE VI - NADZOR NAD PRIMJENOM ZAKONA

Član 22. (Inspekcijski nadzor)

Nadzor nad primjenom ovog zakona vrši Upravni inspektorat Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.

Član 23. (Sudska zaštita)

- (1) Zaposleni i poslodavac mogu da podnesu tužbu za utvrđivanje zakonitosti štrajka pred Sudom Bosne i Hercegovine, ako smatraju da štrajk nije organiziran u skladu s ovim zakonom.
- (2) Postupak pokrenut po tužbi iz stava (1) ovog člana smatra se hitnim postupkom.

POGLAVLJE VII - KAZNE NE ODREDBE

Član 24. (Kazne za poslodavca)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.000,00 KM kaznit će se odgovorno lice kod poslodavca ukoliko ne postupa u skladu s odredbama ovoga zakona, podzakonskim aktom ili onemogućiti upravnom inspektoru vršenje nadzora, u skladu s propisima kojima se regulira prekršajna odgovornost.

Član 25. (Kazne za organizatora štrajka)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.000,00 KM kaznit će se organizator štrajka koji organizira štrajk suprotno odredbama ovog zakona, podzakonskim aktom ili onemogućiti upravnom inspektoru vršenje nadzora.

POGLAVLJE VIII - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 26. (Akt o minimumu procesa rada)

Akt kojim se određuje minimum procesa rada iz člana 15. ovog zakona donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine u formi odluke, na osnovu prethodno dostavljenog prijedloga poslodavca, na koji je pribavljena saglasnost sindikata, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 27.
(Prestanak važenja propisa)

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o štrajku („Službeni list SFRJ“, broj 23/91) i („Službeni list RBiH“, broj 2/92).

Član 28.
(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku BiH“.

PSBiH, broj ____/15
____ 2015. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH

OBRAZLOŽENJE

1. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje ovog zakona sadržana je u članu IV 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ovlaštena za donošenje zakona.

Ustavom BiH, članom 2. stavom 3) alineja i) utvrđeno je da će sve osobe na teritoriji BiH uživati ljudska prava i osnovne slobode, između ostalog i slobodu mirnog okupljanja i slobodu udruživanja.

2. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Pravo na štrajk je jedno od osnovnih sindikalnih prava koje spada u ekonomska i socijalna prava iz kojih razloga se ukazala potreba za izradom Zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine, koji će odgovoriti trenutnim potrebama sveukupnog ekonomskog stanja, kao i potrebama radnika izazvanih novim ekonomskim i tržišnim uvjetima.

Pravo na štrajk ostvaruje se u okviru sindikalne slobode i predstavlja organizirani i unaprijed najavljeni prekid rada zaposlenih radi ostvarivanja i zaštite njihovih ekonomskih i socijalnih interesa i prava iz radnog odnosa na osnovu rada, iz kojeg razloga je bilo neophodno detaljno i sveobuhvatno pristupiti uređenju načina ostvarivanja ovog prava.

Cilj Zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine je da štrajk bude krajnji oblik rješavanja nastalih radnih sporova i to onda kad se nastali spor nije mogao riješiti mirnim putem u skladu s ovim zakonom.

Pravo na štrajk promatra se u okviru propisa koji uređuju sindikalnu slobodu, kao što je Univerzalna deklaracija o pravima čovjeka iz 1948. godine, čijim odredbama je svima zajamčeno pravo da učestvuju u osnivanju sindikata ili da se pridružuje sindikatu u cilju osiguranja svojih interesa.

I drugim izvorima međunarodnog prava u ovom području, kao što su: Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima iz 1966. godine i Međunarodnim pakt o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima iz 1966. godine također se utvrđuje pravo na udruživanje i pravo na štrajk.

Posebno treba istaknuti značaj Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda u reguliranju ovog područja, a koja čini dio *acquisa*. U skladu s članom II stav 2. Ustava Bosne i Hercegovine, utvrđeno je da se prava i slobode predviđene u Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda direktno primjenjuju u Bosni i Hercegovini. Naime, članom 11. Konvencije propisano je pravo na slobodu mirnog okupljanja i udruživanja s drugima, uključujući i pravo osnivanja sindikata i pridruživanja zbog zaštite svojih interesa.

Također, izmijenjena Evropska socijalna povelja Vijeća Evrope utvrđuje pravo na kolektivno pregovaranje, uključujući i pravo na štrajk. Pravo na štrajk mora osigurati svaka država ugovornica i ono se može ograničiti samo u skladu sa zakonom radi zaštite prava i sloboda, zaštite općeg interesa, državne sigurnosti, javnog zdravlja i morala.

Bosna i Hercegovina, kao članica Međunarodne organizacije rada, dužna je primijeniti ratificirane konvencije i harmonizirati zakonodavstvo u ovom području i to relevantne konvencije koje se odnose na reguliranje prava na štrajk: Konvencija o pravu na udruživanje - C11, Konvencija o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje - C87, Konvencija o pravu na organiziranje i kolektivno pregovaranje - C98. Istovremeno napominjemo da je u toku postupak ratifikacije konvencija Međunarodne organizacije rada, i to: Konvencije o radnim odnosima (javne službe), br. 151 i Konvencije o kolektivnom pregovaranju br. 154.

Razlozi za donošenje Zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine također se temelje na pravu na udruživanje u sindikate i pravo na štrajk. Ovim pravima je Međunarodna organizacija rada - ILO odbor posvetio posebnu pažnju, kao jednom od osnovnih prava radnika. Konvencijom br. 87 o slobodi udruživanja i zaštite prava na organizaciju iz 1948. godine zabranio je državama članicama odstupanje od obaveza iz ove konvencije. Isto tako, u Pregledu odluka i principa Odbora o slobodi udruživanja ILO je ponudio i svoje tumačenje prava na štrajk kao jednog od osnovnih sredstava putem kojeg zaposleni i njihove organizacije mogu promovirati i braniti svoje ekonomske i socijalne interese.

Imajući u vidu značaj materije koja je predmet propisivanja ovog zakona, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je formiralo Tim Vijeća ministara za vođenje pregovora s predstavnicima Samostalnog sindikata državnih i policijskih službenika i zaposlenika u institucijama Bosne i Hercegovine. Nakon okončanja postupka pregovaranja, Tim je sačinio i Vijeću ministara Bosne i Hercegovine dostavio Informaciju o obavljenim pregovorima s prijedlogom aktivnosti.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 26. sjednici, održanoj 12.11.2012. godine, zadužilo Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine da sačini i predloži Odluku o formiranju Interresorne radne grupe za izradu Nacrta zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine i Nacrta kolektivnog ugovora zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine.

Na prijedlog Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 35. sjednici, održanoj 17.1.2013. godine, donijelo Odluku o formiranju Interresorne radne grupe za izradu Nacrta zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine i Nacrta kolektivnog ugovora zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 10/13).

Shodno navedenoj odluci, Interresornu radnu grupu čine predstavnici Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine, Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, Agencije za državnu službu Bosne i Hercegovine, Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine, kao i predstavnici Samostalnog sindikata državnih i policijskih službenika i zaposlenika u institucijama Bosne i Hercegovine, sudskoj vlasti i javnim ustanovama Bosne i Hercegovine.

Interresorna radna grupa je u više navrata održavala sastanke, nakon čega je utvrđen tekst Prednacrta zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine, koji je u skladu s odredbama člana 6. Pravila za konsultacije u izradi pravnih propisa („Službeni glasnik BiH“, br. 81/06) upućen u proces javnih konsultacija.

3. PRINCIPI NA KOJIMA SE TEMELJI ZAKON

Temeljni princip na kojem se temelji ovaj Zakon sadržan je u međunarodnim dokumentima navedenim u tački 2. Obrazloženja čime se obezbijедуje kvalitetno, neposredno zastupanje interesa zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine kroz odredbe ovog Zakona.

Princip djelotvornog zastupanja interesa sindikalnog članstva je od neprocjenjivog značaja za budući razvoj društva i socijalnih partnera, koje je potrebno propisati na nivou institucija Bosne i Hercegovine, kako kroz odredbe ovog Zakona tako i kroz odredbe drugih propisa.

Temeljni principi Zakona o štrajku su promovisanje i odbrana ekonomskih i socijalnih interesa zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine i unaprijeđenje međusobnih prava i obaveza zaposlenih i poslodavca.

4. OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH PRAVNIH RJEŠENJA

Odredbama Zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine uređuju se pravo na štrajk zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine, uvjeti i način organiziranja štrajka,

osiguranje minimuma procesa rada, zaštita prava zaposlenih, prava i obaveze institucija Bosne i Hercegovine i zaposlenih povodom provođenja štrajka u institucijama Bosne i Hercegovine.

Članom 1. Zakona propisani su predmet i cilj Zakona koji sažeto odražava sadržaj propisa i koji važi za cijeli tekst Zakona.

Članom 2. propisane su definicije štrajka, štrajka upozorenja i štrajka solidarnosti.

Članom 3. propisano je značenje pojedinih izraza koji se koriste u Zakonu, kao što su: institucije Bosne i Hercegovine, poslodavac, zaposleni, štrajkački odbor i organizator štrajka.

Članovima 4. - 8. propisana su načela koja se moraju poštivati prilikom primjene odredaba Zakona, i to: dobrovoljnost, izuzetak od prava na štrajk, zabrana sprečavanja rada zaposlenih koji ne učestvuju u štrajku, zaštita zaposlenog zbog učešća u štrajku i nenanošenje štete imovini poslodavca.

Članovima 9. i 10. propisano je rješavanje spora i mirno rješavanje spora.

Članovima 11. - 17. propisani su organiziranje štrajka, mjesto organiziranja štrajka, štrajk upozorenja i štrajk solidarnosti, najava štrajka, odluka o stupanju u štrajk, minimum procesa rada, osnivanje štrajkačke straže i prestanak štrajka.

Članovima 18. - 21. propisana su prava i obaveze zaposlenih i poslodavaca, zaštita prava zaposlenih za vrijeme štrajka, obaveze organizatora štrajka i učesnika u štrajku, odgovornost zaposlenih, kao i obaveze poslodavca tokom trajanja štrajka.

Članovima 22. i 23. propisan je nadzor nad primjenom odredaba Zakona, odnosno inspekcijski nadzor i sudska zaštita.

Članovima 24. i 25. propisane su krivične odredbe za poslodavca i za organizatore štrajka u slučaju nepoštivanja odredaba Zakona.

Članovima od 26. do 28. propisane su prijelazne i završne odredbe, odnosno propisan je rok u kojem Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog poslodavca mora donijeti akt kojim se određuju minimum procesa rada i prestanak važenja Zakona o štrajku SFRJ („Službeni list SFRJ“, broj 23/91) u institucijama Bosne i Hercegovine, kao i stupanje na snagu ovog zakona.

5. USKLAĐENOST ZAKONA S EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Interresorna radna grupa je pri izradi teksta Nacrta zakona vodila računa o odredbama Evropske konvencije o ljudskim pravima i praksom Evropskog suda za zaštitu ljudskih prava, odredbama konvencija Međunarodne organizacije rada, kao i odredbama Evropske socijalne povelje, koje je Bosna i Hercegovina ratificirala, čime se obavezala na primjenu istih.

6. PROVEDBENI MEHANIZMI I NAČIN OSIGURANJA POŠTIVANJA ZAKONA

Provođenje ovog zakona, kojim se na opći način uređuje štrajk zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine, osigurava se u okviru institucija Bosne i Hercegovine.

7. FINANSIJSKA SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provođenje Zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine ne zahtijeva posebna sredstva iz Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine.

8. OPIS KONSULTACIJA VOĐENIH U PROCESU IZRADE ZAKONA

U skladu s odredbama člana 6. Pravila za konsultacije u izradi pravnih propisa ("Službeni glasnik BiH", br. 81/06) Prednacrt zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine je u smislu konsultacija, a nakon utvrđivanja teksta Prednacrt zakona, postavljen na internet stranici Ministarstva pravde BiH, radi dostave komentara zainteresiranih strana u roku od 21 dana od dana stavljanja Prednacrt zakona na internet stranicu.

Javne konsultacije u vezi s Prednacrtom zakona obavljene su u periodu od 3.12.2013. godine do 24.12.2013. godine.

U periodu trajanja javnih konsultacija dostavljeni su komentari, kako slijedi: Međunarodna organizacija rada sa sjedištem u Sarajevu i pravni ekspert pri Evropskoj komisiji angažiran na projektu "Izgradnja kapaciteta institucija vlasti za uključivanje u dijalog sa civilnim društvom pri utvrđivanju politika u BiH" prof. dr. Dragan Golubović.

9. PRIBAVLJANJE MIŠLJENJA

Prije dostavljanja Prijedloga zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine Vijeću ministara BiH, radi utvrđivanja Prijedloga zakona Ministarstvo pravde BiH je pribavilo i mišljenja nadležnih institucija, i to: Ureda za zakonodavstvo, broj: 01-02-1-337/14 od 14.5.2014. godine, Ministarstva finansija i trezora BiH, broj: 08-02-2-4111-2/14 od 12.6.2014. godine i broj: 06-02-6-6133-2/14 od 31.07.2014. godine, Direkcije za evropske integracije, broj: 03/A-06-2-NH-707-2/14 od 22.5.2014. godine, Ministarstva civilnih poslova BiH, broj: 04-02-1-1069-AKP/14 od 23.5.2014. godine i broj: 04-02-1-1069-1-EK/14 od 25.8.2014. godine, Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH, broj: 07-02-1519-1/14 od 15.5.2014. godine, Ministarstva komunikacija i prometa BiH, broj: 01-04-07-3-2311-3/14 od 29.4.2015. godine, Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH broj: 07-1-07-1676/14 od 1.8.2014. godine, Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-02-1-5187-1/14 od 4.8.2014. godine, Ministarstva odbrane BiH broj: 13-02-1-3257-1/14 od 8.9.2014. godine i Ministarstva vanjskih poslova BiH broj: 09-0228719/14 od 8.9.2014. godine.